

Dosar nr. 2ra-2331/19
2ra-123/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: T. Avasiloiie)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea cererii de recurs depuse de Viorel Popa,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Popa
împotriva lui Viorel Popa, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția
Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei,
stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere,
împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 aprilie 2018, Cristina Popa, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Popa, intervenient
accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău
solicitând desfacerea căsătoriei dintre Viorel Popa și Cristina Popa, înregistrată la
XXXXX; determinarea, după divorț, locul de trai a copilului minor XXXXX cu
mama – Cristina Popa; obligarea pârâtului Viorel Popa să achite lunar fiicei
sale XXXXX pensia de întreținere a copilului în sumă fixă lunară de 150 de euro,
convertiți în lei moldovenești la ziua achitării.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la XXXXX de către Oficiul Stării Civile
Botanica, mun. Chișinău a fost înregistrată căsătoria între Viorel Popa și Cristina
Popa. În perioada vieții comune, la 11 martie 2010 s-a născut fiica XXXXX.

Reclamanta a invocat că familia s-a destrămat din motivul că sunt persoane
diferite, cu viziuni diferite despre viață, fapt pentru care o perioadă îndelungată de
timp nu locuiesc împreună.

La fel, Cristina Popa a declarat că, deoarece copilul minor se află la
întreținerea și educarea sa, iar cu pârâtul nu a încheiat niciun contract cu privire la
pensia de întreținere a minorului, consideră necesar de a obliga pârâtul să achite
lunar fiicei sale, până la atingerea majoratului, pensia de întreținere a copilului în
sumă bănească fixă în mărime de 150 de euro, convertiți în lei moldovenești la ziua
achitării. Suma respectivă a fost solicitată din considerentele că conform datelor din
Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova, valoarea minimului de existență
pentru anul 2017 în medie pe lună, pentru un copil în vârstă de 7-17 ani, constituie
suma de 2002,50 de lei. În acest context reclamanta a opinat că suma respectivă

constituie suma pentru minimumul de existență a unui copil și nicidecum suma necesară pentru întreținerea unui copil cu un mod de viață decent.

Prin hotărârea din 04 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Popa împotriva lui Viorel Popa cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere; s-a desfășurat căsătoria dintre Viorel Popa și Cristina Popa, înregistrată la XXXXX, la Oficiul Stării Civile Botanica, mun. Chișinău; s-a stabilit domiciliul copilului minor al părinților, XXXXX, născută la XXXXX, cu mama Cristina Popa; s-a încasat de la Viorel Popa în beneficiul Cristinei Popa pensia de întreținere a copilului minor XXXXX în mărime de 2300 de lei/lunar, începând cu data de 23 aprilie 2018 până la atingerea majoratului de către copil; s-a încasat de la Viorel Popa taxa de stat pentru înregistrarea actului de divorț în cuantum de câte 1000%, ceea ce constituie suma de 200 de lei, scutind-o pe Cristina Popa de plata acesteia; s-a încasat de la Viorel Popa în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 828 de lei. Totodată s-a indicat că în termen de 3 zile de la data rămânerii definitive a hotărâri, o copie a acesteia va fi expediată Oficiului Stare Civilă Botanica, mun. Chișinău.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 iulie 2018, Viorel Popa, reprezentat de avocatul Valeriu Verejan, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia în partea încasării pensiei de întreținere.

Prin decizia din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Viorel Popa și a fost menținută hotărârea din 04 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele, a stabilit și elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, a apreciat corect probele administrate și a concluzionat just că cerințele înaintate de Cristina Popa privind încasarea de la pârât a pensiei de întreținere a copilului minor în cuantum de 2300 de lei/ lunar sunt întemeiate.

La acest aspect, instanța de apel a relatat că poziția primei instanțe în vederea admiterii pretenției Cristinei Popa privind încasarea de la pârât a pensiei de întreținere în cuantumul indicat este justificată de prevederile art. 75 din Codul familiei, din care rezultă că pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri ale sale, ori, în cazul în care lipsesc date despre locul de muncă de bază a pârâtului, despre salariul și/sau alte venituri ale ultimului, sau în cazul în care pe parcursul examinării cauzei sunt prezentate date cu privire la aceea că pârâtul nu este încadrat în câmpul muncii cu toate că reclamantul a solicitat încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu și/sau venituri, instanțele judecătorești urmează să dispună încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor conform prevederilor art. 76 alin. (1) din Codul Familiei.

De asemenea, instanța de apel a accentuat că apelantul are obligația să asigure copilului un minim de existență, iar conform datelor Biroului Național de Statistică, acest minim de existență este de 2002,50 de lei lunar. Deci, este incontestabil faptul că ambii părinți au obligații egale de întreținere a copiilor minori, însă, apelantul trebuie să depună eforturi pentru a asigura copilului nu doar minimumul de existență, dar și un trai decent. În acest sens, instanța de apel a considerat că nu există temei de a diminua cuantumul pensiei de întreținere stabilit de prima instanță, deoarece

însuși apelantul a recunoscut că activează ca taximetrist, respectiv acesta poate să asigure fiicei sale minore un trai decent, mai bun decât cel de la limita minimumului de existență.

La 14 noiembrie 2019, Viorel Popa a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei contestat în partea ce ține de mărimea pensiei de întreținere, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cuantumul pensiei de întreținere să fie stabilit în mărime de 1000 de lei pentru copilul minorXXXXX.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia în partea contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel s-a expus parțial asupra obiecțiilor recurentului referitoare la datele Biroului Național de Statistică privind minimumul de existență pentru un copil minor, or datele oficiale care sunt stabilite sunt valabile pentru toți și urmează a fi aplicate în proporții egale pentru toți. Astfel, conform principiului egalității părinților în drepturi și obligații, aceștia trebuie să suporte cheltuielile pentru întreținerea copiilor minori în măsură egală.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 ianuarie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la 05 februarie 2019 și recepționată de către recurent la data de 26 septembrie 2019, conform mențiunii aplicate pe cererea înregistrată la Judecătoria Chișinău, sediul Central, privind eliberarea hotărârilor judecătorești, datată cu 30 august 2019. (f.d. 101)

Astfel, recursul declarat de Viorel Popa, la 14 noiembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Viorel Popa, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorel Popa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Viorel Popa ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Viorel Popa împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat